

ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ СТРАТЕГІЙ ДОМОГОСПОДАРСТВ В КОНТЕКСТІ СТАБІЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО СТАНОВИЩА В КРАЇНІ

студентка групи Ф-01 Катериніна М.П.

Соціально-економічний розвиток держави безпосередньо пов'язаний із залученням та ефективним використанням інвестиційних ресурсів. Саме інвестування сприяє як структурному, так і якісному оновленню виробництва, зростанню ринку збуту продукції, розвитку ринкової інфраструктури та економічному росту держави в цілому. Але необхідно зазначити, що сучасний інвестиційний клімат нашої держави доволі нестабільний, що негативно впливає на рівень залучення іноземного капіталу, в той час, як вітчизняні джерела вільних коштів не в повній мірі використовуються як ресурси для інвестування.

Особливої уваги серед суб'єктів, які володіють тимчасово вільними коштами для інвестиційної діяльності, заслуговують домогосподарства. Це пов'язано з тим, що сім'ї в умовах ринкової економіки розглядаються як основні суб'єкти залучення факторів виробництва до сфер малого та середнього бізнесу і саме від активності їхньої діяльності залежить розвиток зазначеної сфери економіки. Крім того, залишаючи тимчасово вільні кошти у вигляді готівкових заощаджень, громадяни обмежують себе у можливості зберегти свій заробіток від інфляції та отримати хоча б мінімальний прибуток. Результат від трансформації вільних коштів в інвестиції залежить від стратегії, яку обирає домогосподарство на початку інвестиційної діяльності.

Під інвестиційною стратегією розуміємо технологію отримання прибутку на одному чи декількох сегментах фінансового ринку.

Розглянемо три основні інвестиційні стратегії притаманні громадянам та шляхи їх реалізації.

Перша стратегія орієнтована на максимізацію прибутку. Сучасні економічні реалії України не передбачають достатніх умов для її реалізації і потребують безпосередньої участі інвестора у створенні додаткового капіталу. Один із способів реалізації зазначеної стратегії – заснування власного бізнесу. Варто зазначити, що підприємці не завжди вважають інвестиційну складову своєї діяльності головною. Для багатьох людей бізнес – це можливість для самореалізації та організації діяльності інших.

До основних переваг даної стратегії можна віднести можливість отримання більшого прибутку, ніж у випадку співпраці із фінансовими посередниками. Крім того, важливою перевагою є підтримка уряду, якщо діяльність підприємця відбувається у пріоритетних сферах народного господарства. Та серед усіх стратегій саме власна справа супроводжується найбільшим ризиком, оскільки потребує у потенційного інвестора спеціальних знань, з якими пов'язана основна діяльність, великої кількості вільного часу, підприємницьких здібностей, необхідності точного прогнозування отримання прибутків та залучення позичкового капіталу. Додатковим бар'єром для реалізації даної стратегії в Україні є недосконале податкове законодавство.

Одним із напрямів реалізації другої стратегії, спрямованої на отримання стабільного прибутку є інвестиції в нерухомість. Необхідно уточнити, що купівля нерухомого майна вважається інвестиційною діяльністю у випадках перепродажу і отримання прибутку від змін цін у часі, здачі приміщення в оренду, або продажу майна після здійсненого ремонту. Перевагами даної стратегії є гарантоване отримання прибутку. Але для більшості домогосподарств України купівля нерухомості з метою отримання доходу недосяжна через великий так званий поріг входження. Слід зазначити, що дана стратегія розрахована на довгострокове вкладення коштів та їх низьку ліквідність, оскільки навіть непередбачуваний та терміновий продаж нерухомості потребує значних витрат часу.

Третьою, найбільш притаманною для вітчизняних приватних інвесторів стратегією, є вкладення тимчасово вільних коштів з метою захисту від інфляції та отримання мінімального гарантованого доходу. Досягнення поставленого завдання найчастіше відбувається завдяки співпраці з банківськими інституціями з метою формування депозитного вкладу. Основними перевагами останньої стратегії є інформованість населення; поширеність установ різних комерційних банків; простота у оформленні вкладу та можливість його формування як в національній, так і в іноземній валюті; ринкове регулювання депозитної ставки. Крім того, депозитним вкладом характерна висока ліквідність, незначний поріг входження та гарантованість повернення вкладу на державному рівні. В той же час в період нестабільної економічної ситуації в країні відсотки за депозитами можуть бути меншими за темпи інфляції і реального доходу інвестору не забезпечувати. Головною перешкодою на шляху реалізації стратегій за участі як банківських так і небанківських

фінансових посередників є недовіра пострадянського населення до фінансово-кредитних інституцій в цілому.

Отже, для подальшої стабілізації економічного становища в країні необхідно здійснити ряд заходів, серед яких модернізація податкового законодавства; спрощення процедури купівлі-продажу нерухомого майна; збільшення мінімальних пенсій та заробітних плат для формування заощаджень у малозабезпечених громадян та створення консалтингових центрів для ознайомлення фізичних осіб з можливостями отримання додаткового доходу від інвестиційної діяльності.

*Науковий керівник: асистент **Салтикова Г.В.***

Економічні проблеми сталого розвитку: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О. Ф. (м. Суми, 24–26 квітня 2013 р.): у 4 т. / за заг. ред. О. В. Прокопенко. – Суми : Сумський державний університет, 2013. – Т. 4. – С. 213-214.